নামৰ আলী চৌধুৰী আৰু অন্যান্য

বনাম

কেন্দ্ৰীয় জল পৰিবহণ নিগম লিমিটেড আৰু অন্যান্য

১৬নৱেম্বৰ, ১৯৭৭

[ন্যায়াধীশ এন. এল. উন্টৱালিয়া আৰু ন্যায়াধীশ পি. এন. শ্বিংঘাল]

ঔদ্যোগিক বিবাদ আইন, ১৯৪৭- শ্ৰমিক আদালতৰ ক্ষেত্ৰাধিকাৰ- ধাৰা ৩৩চি(১) আৰু (২)ৰ ব্যাখ্যা।

আপীলকাৰী- উত্তৰদাতা কোম্পানীৰ কৰ্মচাৰীসকলে ঔদ্যোগিক বিবাদ আইন, ১৯৪৭ৰ ধাৰা ৩৩চি(২)ৰ অধীনত শ্ৰমিক আদালতত এক আবেদন দাখিল কৰি তেওঁলোকক আৰু কৰ্তৃপক্ষৰ মাজত হোৱা কিছুমান মীমাংসাৰ আধাৰত উত্তৰদাতাৰ পৰা তেওঁলোকৰ বকেয়া মজুৰি গণনা কৰিবলৈ কৈছিল। অসম খণ্ডৰ প্ৰতিজন শ্ৰমিকৰ পশ্চিমবংগত, কোম্পানী আৰু ইয়াৰ কৰ্মচাৰীসকলৰ মাজত হোৱা মীমাংসাৰ সুবিধা লোৱাৰ অধিকাৰ আছে বুলি ধাৰণা কৰি শ্ৰম আদালতে তেওঁলোকৰ আবেদনখন আংশিকভাৱে অনুমতি দিয়ে আৰু ১৯৭১চনৰ ফেব্ৰুৱাৰী মাহৰ পৰা ১৯৭২চনৰ মাৰ্চ মাহলৈ ১৩টকাৰ বাবে শ্ৰমিকসকলৰ দাবীৰ পৰিমাণটো নাকচ কৰে। গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়ে কৰ্তৃপক্ষৰ দ্বাৰা দাখিল কৰা লেখ আবেদনক অনুমতি দিয়ে আৰু শ্ৰমিক আদালতৰ নিৰ্দেশ বাতিল কৰে।

বিশেষ অনুমতিৰ জৰিয়তে আপীলৰ অনুমতি প্ৰদান কৰি, আদালতে,

উপস্থাপন কৰেঃ (১) উচ্চ ন্যায়ালয়ে ঔদ্যোগিক বিবাদ আইন, ১৯৪৭-ৰ ধাৰা ৩৩চি (২)-ৰ সংক্ষিপ্ত ব্যাখ্যা কৰাত ভুল কৰিছিল। আইনখনৰ ৩৩চি ধাৰাৰ উপধাৰা(২)ৰ দুই ভাগ আছে। প্ৰথম ভাগে ধন দাবী সৰল কৰা বুলি ধাৰণা কৰা হৈছে আৰু দ্বিতীয় ভাগটোৱে শ্ৰমিকজনৰ অধিকাৰ থকা যিকোনো সুবিধাৰ ধনৰ ক্ষেত্ৰত গণনাৰ বিষয়ে কয়। য'ত কোনো কৰ্মচাৰীয়ে নিয়োগকৰ্তাৰ পৰা যিকোনো ধন লাভ কৰাৰ অধিকাৰ আছে আৰু যদি ধনৰ পৰিমাণ সম্পৰ্কে কোনো প্ৰশ্ন উত্থাপন হয়, তেন্তে প্ৰশ্নটো শ্ৰমিক আদালতে সিদ্ধান্ত ল'ব পাৰে। "যদি বকেয়া ধনৰ পৰিমাণ সন্দৰ্ভত কোনো প্ৰশ্ন উত্থাপন হয়" অভিব্যক্তিটোৱে ইয়াৰ পৰিসৰৰ ভিতৰত চাৰি প্ৰকাৰৰ যিকোনো এটা বা ততোধিক বিবাদক সামৰি লয় অৰ্থাৎঃ (১) অভিযোগ অনুসৰি কোনো নিষ্পত্তি বা পুৰস্কাৰ আছে নেকি? (২) কোনো শ্ৰমিক কোনো নিষ্পত্তি বা জৰিমনাৰ সিদ্ধান্ত আদিৰ অধীনত নিয়োগকৰ্তাৰ পৰা কোনো ধৰণৰ ধন লাভ কৰাৰ অধিকাৰী নেকি? (৩) যদি হয়, তেন্তে এনে পৰিমাণৰ হাৰ বা পৰিমাণ কিমান হ'ব? আৰু (৪) দাবী কৰা পৰিমাণটো পৰিশোধ কৰিবলগীয়া নে নাই? এনে সকলো প্ৰশ্ন বা সেইবোৰৰ যিকোনো এটা সম্পৰ্কে বিবাদই আইনখনৰ ধাৰা ৩৩চি (২)ৰ ব্যৱস্থাসমূহক আকৰ্ষিত কৰিব আৰু ইয়াৰ সমাধান সংশ্লিষ্ট শ্ৰমিকৰ বাবে উপলব্ধ কৰিব। যদি নিষ্পত্তি বা জৰিমনাৰ সিদ্ধান্তৰ ভিত্তিত ধন লাভ কৰাৰ অধিকাৰ প্ৰতিষ্ঠিত নহয়, তেন্তে কোনো পৰিমাণৰ ধন পৰিশোধ কৰিব নালাগে। যদি এইটো প্ৰতিষ্ঠিত হয়, তেন্তে এইটো বিচাৰি উলিয়াব লাগিব, যদিও, বাকী ধনৰ পৰিমাণ কিমান সেই কথা কেৱল গণনাৰ দ্বাৰা ঠিৰাং হ'ব পাৰে। এইটো বিচাৰি উলিয়াবলৈ, ধনৰ পৰিমাণ সম্পৰ্কেও বিবাদ হোৱাটো প্ৰয়োজনীয় নহয়। চতুৰ্থ প্ৰকাৰৰ বিবাদটো "বকেয়া ধনৰ পৰিমাণ" বাক্যাংশৰ দ্বাৰা সামৰি লোৱা হ'ব। [২০৭ এ, চি-এইচ, ২০৮ এ]

চেন্ট্ৰেল বেংক অৱ ইণ্ডিয়া লিমিটেড বনাম পি. এছ. ৰাজাগোপালন ইত্যাদি(১৯৬৪) ৩ এছ. চি. আৰ. ১৪০; *আৰ. বি. বানচিলাল আবিৰচান্দ মিলছ কো. লিমিটেড বনাম লেৱৰ কোৰ্ট, নাগপুৰ আৰু অন্যান্য* [১৯৭২] ২ এছ. চি. আৰ. ৫৮০; আৰু *সাহু মিনাৰেলছ এণ্ড প্ৰপেটিজ লিমিটেড বনাম প্ৰিজাইডিং অফিচাৰ, লেৱৰ কোৰ্ট আৰু অন্যান্য,* এ. আই. আৰ. ১৯৭৫ এছ. চি. ১৭৪৫ অনুসৰণ কৰা হৈছে।

(২) আইনখনৰ ধাৰা ৩৩ চি-ৰ উপ-ধাৰা(১)ত উল্লেখ কৰা উপযুক্ত ব্যৱস্থাৰ সন্তুষ্টিৰ ভিত্তি হৈছে- তেওঁলোকৰ প্ৰথম দৰ্শনৰ সন্তুষ্টিত, যেতিয়া, কোনো শ্ৰমিকৰ দ্বাৰা সংগ্ৰাহকৰ পৰা প্ৰাপ্য ধনৰাশি আদায়ৰ বাবে প্ৰমাণপত্ৰ জাৰি কৰাৰ বাবে চৰকাৰৰ সন্মুখত দাবী কৰা হয়। যদি অনুমোদিত চৰকাৰে বিচাৰে যে, শ্ৰমিকৰ দ্বাৰা জমা কৰা ধনৰ পৰিমাণ বাকী আছে আৰু উপ ধাৰা ২-ৰ অধীনৰ শ্ৰমিক আদালতত ইয়াত কোনো গোচৰ ৰুজু কৰা নাই বা উত্থাপন কৰা বিবাদটো সৎভাৱে কৰা হোৱা নাই, তেনেহ'লে চৰকাৰে সংগ্ৰাহকৰ পৰা জমা কৰিবলগীয়া ধনৰ পৰিমাণৰ বাবে ভূমি ৰাজহৰ বকেয়াৰ দৰে একেখিনি আদায় কৰিবলৈ এখন প্ৰমাণপত্ৰ জাৰী কৰিব। [২০৮ ডি-ই]

পঞ্জাৱ নেচনেল বেংক লিমিটেড বনাম কে. এল. খাৰবান্দা [১৯৬২] ২ সপ্লিমেণ্ট. এছ. চি. আৰ. ৯৭৭, প্ৰযোজ্য নহয়।

দেৱানী আপীলীয় ক্ষেত্ৰাধিকাৰঃ দেৱানী আপীল নং ১৫৭৮-১৯৭৩।

গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ০২-০৫-৭৩তাৰিখৰ বিচাৰ আৰু আদেশৰ পৰা বিশেষ অনুমতিৰ দ্বাৰা দেৱানী নিয়ম নং ৭৭৮- ১৯৭২।

আপীলকাৰীৰপক্ষত এম. কে. ৰামমুৰ্তি, এ. কে. গাংগুলী আৰু ডি. পি. মুখাৰ্জী।

উত্তৰদাতা নং ১ৰ পক্ষত নিৰেন দে, এম. কে. বেনাৰ্জী, এছ. এম. মেণ্ডেল, এ. জি. মেনেছিছ ৰেছ পণ্ডেন্ট।

আদালতৰ ৰায় প্ৰদান কৰে,

ন্যায়াধীশ উন্টৱালিয়া-

১৯৭৩চনৰ ২মে' তাৰিখৰ গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ৰায় আৰু আদেশৰ পৰা বিশেষ অনুমতিৰ দ্বাৰা কৰা আপীল, য'ত ১৯৭২চনৰ ২৬জুলাই তাৰিখৰ গৌহাটীৰ শ্ৰমিক আদালতৰ আদেশ বাতিল কৰা হৈছিল। তথ্যবোৰত সীমাবদ্ধতা লগতে উল্লিখিত তথ্য পৰিসৰ কম আছিল।

উত্তৰদাতা কোম্পানীৰ কৰ্মচাৰী- আপীলকাৰীসকলে ঔদ্যোগিক বিবাদ আইন, ১৯৪৭-ৰ ধাৰা ৩৩চি (২)ৰ অধীনত এক আবেদন দাখিল কৰিছিল। পিছলৈ আইন বুলি উল্লেখ কৰিবলগীয়া- শ্ৰম আদালতত তেওঁলোকৰ আৰু মেনেজমেন্টৰ মাজত হোৱা কিছুমান মীমাংসাৰ ভিত্তিত উত্তৰদাতাৰ পৰা তেওঁলোকৰ দৰমহা গণনা কৰিবলৈ কোৱা হৈছিল। শ্ৰমিক আদালতে তেওঁলোকৰ আবেদন আংশিকভাৱে গ্ৰহণ কৰিছিল আৰু ৰায় দিছিল যে, প্ৰতিজন শ্ৰমিকে উত্তৰদাতা কোম্পানীৰ পৰা ৮৪৮টকা, ডিচেম্বৰ ১৯৬৯ৰ পৰা মাৰ্চৰ ১৯৭২লৈকে প্ৰতি মাহে ২০/- টকা আৰু মাৰ্চ ১৯৭০ৰ পৰা মাৰ্চ, ১৯৭২লৈকে প্ৰতি মাহে ১২/- টকা লাভ কৰাৰ অধিকাৰ আছে। ফেব্ৰুৱাৰী, ১৯৭১ৰ পৰা মাৰ্চ, ১৯৭২লৈকে প্ৰতি মাহে ১৩/- টকাৰ দাবী শ্ৰমিক আদালতৰ দ্বাৰা খাৰিজ কৰা হৈছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ে আবেদনৰ অনুমতি দিয়ে আৰু শ্ৰম আদালতৰ আদেশক প্ৰত্যাহ্বান জনাইছিল। সেয়েহে এই আপীল।

ইয়াত উল্লেখ কৰিব পাৰি যে, আইনখনৰ ধাৰা ৩৩চি(২)ৰ অধীনত চলি থকা কাৰ্য্যপ্ৰক্ৰিয়াত মেনেজমেন্ট আৰু শ্ৰমিকসকলৰ মাজত চলি থকা একমাত্ৰ বিবাদ আছিল- অসম খণ্ডৰ কৰ্মচাৰীসকলৰো পশ্চিমবংগত থকা কোম্পানী আৰু ইয়াৰ কৰ্মচাৰীসকলৰ মাজত হোৱা মীমাংসাৰ পৰামৰ্শ লোৱাৰ অধিকাৰ আছে নে নাই। বন্দোবস্তিৰ অধীনত থকা সুবিধা সমূহ তেওঁলোকৰ বাবে উপলব্ধ হ'লে, শ্ৰমিকসকলে লাভ কৰিবলগীয়া অতিৰিক্ত মজুৰিৰ পৰিমাণ বা হাৰ বিতৰ্কৰ বিষয় নহ'লে। বিষয়টোৰ সেই দৃষ্টিভংগীত উচ্চ ন্যায়ালয়ে নিজৰ ৰায়দানৰ পৰা প্ৰাসংগিক শব্দবোৰ উদ্ধৃত কৰিবলৈ মতপ্ৰকাশ কৰিছিল-

> "ধাৰা ৩৩চি(২)ৰ অধীনত শ্ৰমিক আদালতক অধিকাৰ প্ৰদান কৰাৰ বাবে, শ্ৰমিকসকলে যিকোনো ধনৰ অধিকাৰী হোৱাটো কেৱল প্ৰয়োজনীয় নহয়, লগতে সেই ধনৰ পৰিমাণ সম্পৰ্কে বিবাদ থকাটোও প্ৰয়োজনীয়। এইটো স্পষ্ট কৰি দিয়ে যে, ইতিমধ্যে বন্দোবস্তিৰ দ্বাৰা নিৰ্ধাৰণ কৰা ধনৰ পৰিমাণ সম্পৰ্কত কোনো বিতৰ্ক নাই। সেই স্থিতিৰ বাবে, এই গোচৰত শ্ৰমিক আদালতৰ দ্বাৰা নিৰ্ণয় কৰাৰ বাবে ধাৰা ৩৩চি(২)ৰ পৰিসৰৰ সৈতে কোনো প্ৰশ্ন নাই।"

আমাৰ ৰায়দানত উচ্চ ন্যায়ালয়ে আইনৰ ধাৰা ৩৩চি(২)-ক সংকুচিতভাৱে ব্যাখ্যা কৰাত ভুল কৰিছে। তলত দিয়া বিধান সমূহ এনেধৰণৰ-

> "য'ত কোনো শ্ৰমিকে প্ৰতিস্থাপকৰ পৰা ধনৰ হিচাপত গণনা কৰিব পৰা যিকোনো ধন বা যিকোনো সুবিধা লাভ কৰাৰ অধিকাৰ আছে আৰু যদি বকেয়া ধনৰ পৰিমাণ বা এনে লাভৰ পৰিমাণ কিমান পৰিমাণে গণনা কৰিব লাগে সেই সম্পৰ্কে

কোনো প্ৰশ্ন উত্থাপন হয়, তেন্তে প্ৰশ্নটো এই আইনৰ অধীনত প্ৰস্তুত কৰিব পৰা যিকোনো নিয়মৰ অধীনত, উপযুক্ত চৰকাৰে এই দিশত নিৰ্ধাৰণ কৰিব পৰা শ্ৰমিক আদালতৰ দ্বাৰা নিৰ্ণয় কৰিব পাৰে।"

১৯৬৪চনৰ ৩৬নং আইনৰ দ্বাৰা সংশোধনীৰ পিছত উপধাৰাটোৰ দুটা অংশ আছে। প্ৰথম অংশটোৱে ধন দাবী *সৰলীকৰণ*ৰ সৈতে সম্পৰ্কিত আৰু দ্বিতীয় অংশটো শ্ৰমিকজনৰ অধিকাৰ থকা যিকোনো সুবিধাৰ ধনৰ পৰ্য্যায়ভিত্তিক গণনাৰ বিষয়ে কয়। যদিও বিষয়টোৰ গুৰুত্ব বুজিবলৈ দুয়োটাৰ মাজত কোনো গুৰুত্বপূৰ্ণ পাৰ্থক্য নাই, আমি আমাৰ আলোচনা কেৱল বিশুদ্ধ আৰু সৰল ধন দাবীৰ মাজতে সীমাবদ্ধ কৰিম। বিধি সাধাৰণভাৱে পঢ়িলে দেখা যায় যে, য'ত কোনো শ্ৰমিক নিয়োগকৰ্তাৰ পৰা যিকোনো ধন লাভ কৰাৰ অধিকাৰী হয় আৰু যদি বকেয়া ধনৰ পৰিমাণ সম্পৰ্কে কোনো প্ৰশ্ন উত্থাপন হয়, তেন্তে প্ৰশ্নটো শ্ৰম আদালতৰ দ্বাৰা সিদ্ধান্ত ল'ব পাৰি। "যদি ধনৰ পৰিমাণ সম্পৰ্কে কোনো প্ৰশ্ন উত্থাপন হয়" অভিব্যক্তিটোৱে ইয়াৰ পৰিসৰৰ ভিতৰত তলত উল্লেখ কৰা যিকোনো এটা বা অধিক ধৰণৰ বিবাদ সামৰি লয়ঃ

(১) অভিযোগ অনুসৰি কোনো মীমাংসা বা ক্ষতিপূৰণৰ আদেশ আছে নেকি?

(২) কোনো নিষ্পত্তি বা ক্ষতিপূৰণৰ আদেশ আদিৰ অধীনত কোনো শ্ৰমিকে নিয়োগকৰ্তাৰ পৰা কোনোধৰণৰ ধন লাভ কৰাৰ অধিকাৰ আছে নেকি?

(৩) যদি আছে, তেন্তে এনে পৰিমাণৰ হাৰ বা পৰিমাণ কিমান হ'ব?

(৪) দাবী কৰা পৰিমাণটোৰ বকেয়া আছে নে নাই?

বহলভাৱে ক'বলৈ গ'লে, এইবোৰ- এনে বিবাদ যিবোৰ বকেয়া ধনৰ পৰিমাণ সম্পৰ্কে প্ৰশ্নটোৰ সৈতে উল্লেখ কৰিব পৰা হ'ব। যদি, নিষ্পত্তি বা ক্ষতিপূৰণৰ আদেশৰ ভিত্তিত ধন লাভ কৰাৰ অধিকাৰ স্থাপিত নহয়, তেন্তে ধনৰ পৰিমাণ দিবলৈ বাকী নাথাকিব। যদি এইটো প্ৰতিষ্ঠিত হয়, তেন্তে এইটো বিচাৰি উলিয়াব লাগিব, যদিও, বাকী ধনৰ পৰিমাণ কিমান, ই কেৱল গণনাৰ দ্বাৰা হ'ব পাৰে। এইকথা বিচাৰি উলিওৱাৰ বাবে, বকেয়া ধনৰ পৰিমাণ সম্পৰ্কেও বিবাদ হোৱাটো প্ৰয়োজনীয় নহয়। আমি ওপৰত স্পষ্টভাৱে আৰু পোনপটীয়াকৈ উল্লেখ কৰা চতুৰ্থ বিবাদটো- বাক্যাংশ- "বকেয়া ধনৰ পৰিমাণ"ৰ দ্বাৰা সামৰি ল'ব। এনে সকলো প্ৰশ্ন বা সেইবোৰৰ যিকোনো সম্পৰ্কত বিবাদে ধাৰা ৩৩চি(২)ৰ ব্যৱস্থাসমূহক আকৰ্ষিত কৰিব আৰু ইয়াৰ সমাধান সংশ্লিষ্ট শ্ৰমিকৰ বাবে উপলব্ধ কৰিব।

এই বিষয়ত এই আদালতৰ বিভিন্ন কৰ্তৃপক্ষৰ বিষয়ে বিশদভাৱে আলোচনা কৰাৰ প্ৰয়োজন নাই। আমাৰ মনত আমি ওপৰত প্ৰকাশ কৰা দৃষ্টিভংগী স্পষ্টভাৱে আৰু সামগ্ৰিকভাৱে এই আদালতৰ দ্বাৰা কেইবাটাও সিদ্ধান্তত প্ৰকাশিত আইনৰ নীতিৰ দ্বাৰা সামৰি লোৱা হৈছে; অৰ্থাৎ *দ্য চেণ্ট্ৰেল বেংক অৱ ইণ্ডিয়া লিমিটেড বনাম পি. এছ. ৰাযাগোপালন ইত্যাদি* ([1]), *আৰ. বি. বনচিলাল আবিৰচান্দ মিলছ কো. লিমিটেড বনাম লেবৰ কোৰ্ট, নাগপুৰ আৰু অন্যান্য* ([2]) আৰু *সাহু মিনাৰেলছ এণ্ড প্ৰ'পাৰ্টিজ লিমিটেড বনাম প্ৰিজাইডিং অফিচাৰ, লেবৰ কোৰ্ট আৰু অন্যান্য* ([3])।

উত্তৰদাতা কোম্পানীৰ পৰামৰ্শদাতাই আইনৰ ধাৰা ৩৩চি-ৰ উপ-ধাৰা ১ৰ ব্যৱস্থাৰ সন্দৰ্ভত উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ৰায়ত সমৰ্থন দিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল। পৰামৰ্শদাতা দাখিল কৰিছিল যে, যদি কোনো

---

[1] [১৯৬৪] ৩ এছ. চি. আৰ. ১৪০।

[2] [১৯৭২] ২ এছ. চি. আৰ. ৫৮০।

[3] এ. আই. আৰ. ১৯৭৫ এছ. চি. ১৭৪৫।

পৰিমাণৰ বকেয়াৰ সন্দৰ্ভত কোনো বিবাদ থাকে, তেন্তে ইয়াক আইনৰ উক্ত ব্যৱস্থাৰ অধীনত উপযুক্ত চৰকাৰে সিদ্ধান্ত ল'ব লাগিব আৰু শ্ৰম আদালতত উপধাৰা (২)ৰ অধীনত নহয়, যি মূলতঃ পৰিমাণৰ গণনাৰ সৈতে সম্পৰ্কিত। এনে যুক্তি গ্ৰহণ কৰিব নোৱাৰাকৈ অতি স্পষ্টভাৱে ভুল। ইয়াক নাকচ কৰিবলৈ বিশদ আলোচনাৰ প্ৰয়োজন নাই। উপধাৰা (১)ত উল্লেখ কৰা উপযুক্ত চৰকাৰৰ সন্তুষ্টি, তেওঁলোকৰ প্ৰাথমিক সন্তুষ্টি, যেতিয়া কোনো শ্ৰমিকৰ দ্বাৰা চৰকাৰৰ আগত বকেয়া ধনৰাশি আদায়ৰ বাবে সংগ্ৰাহকৰ দ্বাৰা প্ৰমাণপত্ৰ জাৰী কৰাৰ দাবী কৰা হয়। যদি উপযুক্ত চৰকাৰে বিচাৰে যে, শ্ৰমিকৰ দ্বাৰা দাবী কৰা ধনৰাশি বাকী আছে আৰু এনে বিবাদ আছে যাৰ বাবে শ্ৰম আদালতৰ দ্বাৰা উপধাৰা (২) অনুসৰি কোনো আনুষংগিক ধনৰ প্ৰয়োজন হয় বা উত্থাপন কৰা বিবাদটো সৎভাৱে নহয়, তেন্তে চৰকাৰে সংগ্ৰাহকৰ ওচৰত পৰিশোধ কৰিবলগীয়া ধনৰ বাবে এখন প্ৰমাণপত্ৰ জাৰী কৰিব। ভূমি ৰাজহৰ বকেয়াৰ দৰে একেখিনি আদায় কৰিবলৈ। *পঞ্জাৱ নেচনেল বেংক লিমিটেড বনাম কে. এল. খাৰবান্দা* ([4])ৰ গোচৰত এই আদালতৰ সিদ্ধান্তই উত্তৰদাতাক ৩৩চি ধাৰাৰ উপধাৰা (১)ত অন্তৰ্ভূক্ত কৰিব বিচৰা যুক্তিৰ সমৰ্থনত সহায় নকৰে।

ওপৰত উল্লেখ কৰা কাৰণবোৰৰ বাবে, আমি ব্যয়ৰ সৈতে আপীলৰ অনুমতি দিওঁ, উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ আদেশ বাতিল কৰোঁ আৰু শ্ৰম আদালতৰ আদেশ পুনৰুদ্ধাৰ কৰোঁ।

এছ. আৰ. *আপীলৰ অনুমতি*।

....

অনুবাদ: ড. অৰ্চ্চনা দেৱী, কনিষ্ঠবৰ্গ অনুবাদক

---

[4] [১৯৬২] ২ সাপ্লি. এছ. চি. আৰ. ৯৭৭।

অনুবাদ শাখা, গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়

DISCLAIMER

The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

“স্থানীয় ভাষালৈ অনূদিত এই ৰায় গোচৰত জড়িত পক্ষই বুজি পোৱাৰ উদ্দেশ্যে সীমিত ব্যৱহাৰৰ বাবেহে। ইয়াৰ বাদে অন্য ক্ষেত্ৰত অনূদিত ৰূপ ব্যৱহৃত নহ'ব। সকলো ব্যৱহাৰিক আৰু বিভাগীয় কামৰ লগতে ৰায়ৰ কাৰ্য্যকৰীকৰণ আৰু ৰূপায়ণৰ ক্ষেত্ৰতো এই ৰায়ৰ ইংৰাজী সংস্কৰণটোৰেই সঠিক বুলি বিবেচিত হ’ব।”